

zasad określonych w ust. 2, z tym że za pierwsze dwie godziny przysługuje dopłata w wysokości 50% wynagrodzenia, za następne zaś godziny, a także za pracę w dni ustawowo wolne od pracy, jeżeli pracownik nie otrzymał w zamian dnia wolnego, oraz za pracę nocną, jeżeli nie wynika ona z normalnego rozkładu zajęć — dopłata w wysokości 100% wynagrodzenia zasadniczego.

§ 3. 1. Strażnikom i dozorcóm przysługuje wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych w wysokości:

- 1) za każdą godzinę ponad 8 godzin na dobę bądź ponad 6 godzin w sobotę do pełnych 12 godzin na dobę (ponad 46 godzin tygodniowo do 72 godzin tygodniowo) — po 110% zasadniczej stawki godzinowej,
- 2) za następne godziny nadliczbowe oraz godziny nadliczbowe przypadające w święta i w nocy — po 200% zasadniczej stawki godzinowej.

2. Za czas szkolenia zawodowego lub pogotowia pracy poza normalnym czasem pracy strażnicy i dozorczy otrzymują po 150% zasadniczej stawki godzinowej za godziny szkolenia lub pogotowia.

3. Strażnikom i dozorcóm przysługuje w tygodniu jeden dzień (pełne 24 godziny) wolny od pracy, z tym że co trzeci tydzień dzień wolny od pracy powinien przypadać w niedzielę.

§ 4. 1. Pracownikom wymienionym w § 1, zatrudnionym w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla

zdrowia, przysługują dodatki specjalne w kwotach od 75 do 395 zł.

2. Pracownicy, którzy przed dniem wejścia w życie rozporządzenia otrzymywali dodatki wyższe od ustalonych na podstawie rozporządzenia, zachowują te dodatki w dotychczasowej wysokości kwotowej do czasu pozostawania na zajmowanym stanowisku.

3. Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Finansów i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia określi szczegółowo wysokość dodatków specjalnych w zależności od uciążliwości lub szkodliwości warunków pracy dla zdrowia oraz zasady wypłacania tych dodatków.

§ 5. W stosunku do pracowników objętych rozporządzeniem traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia niższego personelu oraz niektórych pracowników administracyjnych i obsługi zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. z 1956 r. Nr 23, poz. 109 i z 1958 r. Nr 74, poz. 380).

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Zdrowia, Pracy i Opieki Społecznej oraz Finansów.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

305

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 12 sierpnia 1959 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia o umarzaniu, rozkładaniu na raty i odraczaniu należnych Państwu kosztów sądowych.

Na podstawie art. 113 przepisów o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 58, poz. 528, z 1953 r. Nr 14, poz. 56 i z 1958 r. Nr 18, poz. 75) oraz art. 459 §§ 3 i 4 kodeksu postępowania karnego zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 maja 1956 r. o umarzaniu, rozkładaniu na raty i odraczaniu należnych Państwu kosztów sądowych (Dz. U. Nr 17, poz. 94) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) zastępuje się: w § 2 ust. 2 kwotę „50 zł” kwotą „100 zł”, w § 5 ust. 2 kwotę „30 zł” kwotą „50 zł” i w § 7 ust. 1 kwoty „1.500 zł” kwotami „5.000 zł”, a kwoty „300 zł” kwotami „1.000 zł”;

2) § 5 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Zaległe koszty sądowe mogą być umorzone także z urzędu, jeżeli od dnia ich wymagalności upłynęło więcej niż rok, a egzekucja ich była bezskuteczna i ponowne jej wszczęcie w czasie późniejszym byłoby bezcelowe, lub jeżeli wszczęcie egzekucji okazało się niemożliwe albo byłoby bezcelowe wobec stwierdzenia, że suma uzyskana z ewentualnej egzekucji nie pokryłaby nawet części zaległych kosztów sądowych”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. S. Walczak

306

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 22 sierpnia 1959 r.

w sprawie prowadzenia i zakładania ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów przez Sądy Powiatowe w Kętrzynie, Morągu, Nidzicy i Węgorzewie.

Na podstawie art. 11 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 39, poz. 360 i z 1957 r. Nr 31, poz. 133) oraz art. XXIII i LVII przepisów wprowadzających prawo rzeczowe i prawo o księgach wieczystych (Dz. U. z 1946 r. Nr 57, poz. 321) zarządza się, co następuje:

§ 1. Prowadzenie i zakładanie ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów powierza się w województwie olsztyńskim:

- 1) Sądowi Powiatowemu w Kętrzynie — dla okręgu tego sądu,
- 2) Sądowi Powiatowemu w Morągu — dla okręgu tego sądu,
- 3) Sądowi Powiatowemu w Nidzicy — dla okręgu tego sądu,
- 4) Sądowi Powiatowemu w Węgorzewie — dla okręgu tego sądu.

§ 2. Traci moc § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1950 r. o dostosowaniu sądów powszechnych do nowych przepisów ustrojowych i o zniesieniu sądów zbędnych (Dz. U. Nr 54, poz. 496) w części dotyczącej powierzenia Sądowi Powiatowemu w Giżycku, Olsztynie i Paśleku prowadzenia i zakładania ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów dla okręgów Sądów Powiatowych w Kętrzynie, Morągu, Nidzicy i Węgorzewie.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1959 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. S. Walczak